

De Forenede Nationers arbejde for teknisk bistand til fremme af levestandarden i de mindre udviklede områder tillægger regeringen stor betydning. Den agter at fremsætte forslag om øget dansk bistand i overensstemmelse med de modtagende landes ønsker og FN's virksomhed.

Regeringen agter at stille forslag om ratifikation af Europarådets konvention om menneskerettighederne og bringe dansk lovgivning i overensstemmelse hermed.

I det mellemfolkelige samarbejde vil regeringen som hidtil søge den nære forbindelse mellem de nordiske folk bevaret. Om kort tid vil Det nordiske Råd træde i virksomhed. Det er regeringens håb, at der i dette nye organ må blive øvet en virksomhedsfuld indsats.

Det er regeringens hensigt i denne rigsdagssamling at fremsætte forslag til lov om afgivelse til Island af håndskrifter fra danske samlinger.

Regeringen vil fortsat støtte det danske kulturelle arbejde i Sydslesvig; den vil som hidtil i det omfang, som forholdene gør det nødvendigt, tale de dansksindede sydslesvigeres sag.

Ved rigsdagens åbning i fjor kunne der konstateres en vis bedring i de økonomiske forhold. Denne udvikling er siden fortsat. Valutagælden er nu afløst af et mindre tilgodehavende, og prisforholdene er blevet mere stabile. Den førte politik har således virket efter hensigten, og de selvregulerende kræfter, som regeringen pegede på ved sin tiltræden, har i stigende grad gjort sig gældende, bl. a. gennem de sidste måneders forbedring af bytteforholdet i udenrigshandelen. Under disse omstændigheder har det været muligt at fortsætte liberaliseringen til gavn for prisstabiliseringen og erhvervslivets effektivitet; og i den seneste tid har regeringen kunnet frigive en række bygge- og anlægsarbejder, der vil stimulere beskæftigelsen i det kommende vinterhalvår. Længere fremover vil de militære anlægsarbejder virke i samme retning.

Vore valutareserver er imidlertid små og de internationale konjunkturudsigter stadig usikre, ligesom forsvarets opbygning også i de kommende år vil kræve en forøget økonomisk indsats. Det er derfor stadig nødvendigt at føre en finans- og pengepolitik, som lægger en vis dæmper på valutaforbruget. I hvilket omfang dette skal ske, må bero på de til enhver tid herskende forhold i produktion og udenrigshandel, og regeringen vil derfor, når finansåret 1953—54 nærmer sig, tage denne politik op til overvejelse i lys af udsigterne, som de da tegner sig.

Regeringen vil under disse overvejelser have sin opmærksomhed rettet mod, at statsbudgettet begrænses mest muligt, bl. a. ved en afvikling eller indskrænkning af den lange række tilskudsordninger, som nu praktiseres.

Hvad der på længere sigt er afgørende for valutastillingen og dermed for beskæftigelsen og levestandarden, er imidlertid en fortsat udvikling af vort erhvervslivs produktivitet.

Det er regeringens opfattelse, at der på dette område udfoldes et betydeligt initiativ i erhvervslivet. Landbruget har således med formindsket arbejdskraft og formindsket råstofimport kunnet frembringe en forøget produktion til eksport. Også industrieksporten er stærkt forøget. For at fremme eksportbestræbelserne er adgangen til eksportkredit udvidet og en præmiering af dollareksporten gennemført. I industrien foregår et frugtbart samarbejde mellem arbejdere og arbejdsgivere, såvel i organisationerne som i de enkelte virksomheder. Til støtte herfor er skaffet flere midler til produktivitetensudvalgets arbejde og den teknisk-videnskabelige forskning. Men isørigt er det